



Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.I.526/2022/5.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke

Dr. Kardos Andrea, előadó bíró

Dr. Csák Zsolt bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2022. december 6.

Az ügy tárgya: magánlaksértés büntette és más bűncselekmény

Terhelt(ek): Terhelt1 és társai (Terhelt1 I. rendű terhelt)

Elsőfok: Tiszafüredi Járásbíróság 1.B.287/2018/58., ítélet, tárgyalás,
2020. november 24.

Másodfok: Szolnoki Törvényszék 2.Bf.54/2021/10., ítélet, nyilvános ülés,
2021. április 23.

Az indítvány előterjesztője: Terhelt1 I. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a magánlaksértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Terhelt1 I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Tiszafüredi Járásbíróság 1.B.287/2018/58. számú és a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.54/2021/10. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Tiszafüredi Járásbíróság a 2020. november 24. napján kihirdetett 1.B.287/2018/58. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett magánlaksértés büntetésben [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont, (4) bekezdés] és garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés]. Ezért az I. rendű terheltet – halmazati büntetésül – 1 év 2 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Elrendelte az I. rendű vádlottal szemben a Váci Járásbíróság 3.B.333/2016/72. számú jogerős ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés végrehajtását. A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, továbbá döntött a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A vádlotti és védői fellebbezések alapján másodfokon eljáró Szolnoki Törvényszék a 2021. április 23. napján meghozott 2.Bf.54/2021/10. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta akként, hogy az I. rendű terhelt terhére értékelt bűncselekményeket társtettesként elkövetettnek minősítette, a polgári jogi igény érvényesítésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Egyebekben az I. rendű terhelt vonatkozásában helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

[3] **II.** 1. A bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt okból.

[4] Indokolásában ismertette a jogerős ítélet tényállását, valamint a másodfokú bíróság határozatának a Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pontjában foglalt feltételek fennállására vonatkozó megállapításait.

[5] Kifejtette, hogy a Ptk. 4:80. § (1) bekezdése értelmében az életközösség megszűnése után a házastársak megállapodhatnak a házastársi közös lakás további használatáról, mely nincs alakszerűségekhez kötve, azonban az állandósult gyakorlat alapján a házastársaknak a visszatérés szándéka nélkül kell elköltöznie ahhoz, hogy megállapítható legyen a lakáshasználati jogról történt lemondás. Az I. rendű terhelt e jogáról nem mondott le, az ingóságaiért és a gyermekekkel való kapcsolattartás céljából a házba visszajárt, így nem zárható ki, hogy a lakáshasználati joga korlátozott formában fennállt.

[6] A védő az indítványban részletesen ismertette az I. rendű terhelt gyanúsítottai vallomásainak a közös tulajdonú lakás használatára vonatkozó részeit. E szerint az I. rendű terhelt a 2018. július 8. napján tett vallomásában úgy nyilatkozott, hogy az ingatlan a sértettel közös tulajdonukat képezi, ahova „nem igazán van bejárása”, a garázsba szokott bemenni, ahol a holmiját tárolja. Ezt követően idézte az I. rendű terhelt 2018. augusztus 16. napján tett vallomását, melyben azt állította, hogy a lakáshasználati jogáról nem mondott le, ilyen tartalmú határozat vagy megállapodás nem született, az ingatlanba a személyes dolgaiért és a gyermekei miatt is be szokott menni.

[7] A védő érvelése szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor jelen ügyben úgy ítélte meg, hogy a Be. 504. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, az I. rendű terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozata az ügy irataival összhangban áll, és azok a beismerését alátámasztják. A nyomozás során tett vallomásában ugyanis az I. rendű terhelt vitatta azt a büntetőjogi felelőssége szempontjából jelentős kérdést, hogy a lakáshasználati jogáról akár megállapodással, akár ráutaló magatartással lemondott. Ennek tisztázására a tárgyaláson kerülhetett volna sor az I. rendű terhelt, a sértett és egyéb tanúk kihallgatásával.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont I. fordulata szerinti feltétlen eljárási szabálysértésre tekintettel a Be. 663. § (2) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

[9] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.610/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[10] Kifejtette, hogy a Btk. 221. §-ában meghatározott magánlaksértés bűncselekményének jogi tárgya a lakás, illetve a lakáshoz tartozó egyéb helyiség és a bekerített hely zavartalan használatához fűződő érdek, vagyis az úgynevezett házijog, ezért valóban lényeges kérdésnek minősül annak megállapítása, hogy az I. rendű terhelt cselekménye sértette-e más házijogát.

[11] Idézte a Magyar büntetőjog I-III., „új Btk.” Kommentárjának a Btk. 221. §-hoz kapcsolódó indokolását, mely szerint nem a tulajdonjogi helyzet, hanem a tényleges állapot határozza meg, hogy mi minősül más lakásának. A magánlaksértés ugyanis nem a lakással kapcsolatos tulajdonjog biztosítását szolgálja, hanem a lakás zavartalan használatának a biztosítására szolgál, így mindenkor a tényleges helyzet az irányadó.

[12] Az I. rendű terhelt vallomásaiból – a védő által megjelölteken túl – kiemelte azt is, hogy az I. rendű terhelt a cím3 szám alatti ingatlanból, mely $\frac{1}{2}$ -ed részben a saját tulajdona, három évvel ezelőtt elköltözött, mivel élettársi kapcsolatot létesített helysége később pedig a cím2 alatt lakásba költözött az élettársával és a gyermekükkel.

[13] Érvelése szerint a bizonyítás eredménye alapján egyértelműen megállapítható az a tény, amelyet maga az I. rendű terhelt is többször megerősített, hogy valójában önként, véglegesen hagyta el az $\frac{1}{2}$ -ed tulajdoni arányban tulajdonában álló ingatlant és élettársi kapcsolatot létesített az ügy IV. rendű terheltjével, életvitelszerűen vele lakott egy háztartásban. A sértettel közös ingatlanban a bűncselekmény elkövetésének időszakában az I. rendű terhelt volt felesége, sértett1 sértett, valamint a közös gyermekeik laktak kizárólagosan. Így a házijog nem az I. rendű terheltet, hanem a sértettet illette meg, melyen nem változtat az körülmény sem, hogy a dolgai egy részét az ingatlan melléképületében tárolta.

[14] A Be. 504. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel azt jelenti, hogy az eljárás addigi iratai alapján a bíróságnak nincs olyan észszerű kételye a terhelt büntetőjogi felelősségével kapcsolatban, amelyet csupán a tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeképpen lehet eloszlatni. Az ismertetett bizonyítékok ilyen kételyt nem vetettek fel, egyik tanúvallomás sem tartalmazott olyan bizonyítékot, amely az I. rendű terhelt bűnösségét cáfolta volna.

[15] Az előkészítő ülésről felvett jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a bíróság felhívására az ügyész ismertette a vádirat lényegét, megjelölte a vádat alátámasztó bizonyítási eszközeit és indítványt tett a büntetés vagy intézkedés mértékére, illetve tartamára. Ennek ismeretében és szabályszerű törvényi kioktatásokat követően az I. rendű terhelt beismerte a bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményben és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Az I. rendű terhelt a nyilatkozat természetét és jóváhagyásának következményét is megértette.

[16] A nyomozati iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság alappal állapította meg, hogy az I. rendű terhelt bűnösség beismerését tartalmazó nyilatkozata egyértelmű, amelyet az eljárás ügyiratai is alátámasztanak.

[17] Ezzel összefüggésben a Szolnoki Törvényszék helytállóan állapította meg az ítéletében, hogy a cím3 szám alatti ingatlan vonatkozásában a házijog, vagyis a lakás, egyéb helyiség és ezekhez tartozó bekerített hely sértetlenségéhez, zavartalan használatához való jog a sértettet illette meg.

[18] Így a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei maradéktalanul fennálltak.

[19] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a Tiszafüredi Járásbíróság 1.B.287/2018/58. számú és a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.54/2021/10. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában tartsa fenn.

[20] **II.** Az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa alaptalan.

[21] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) XC. Fejezetében szabályozott felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a szerint a bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okok alapján vehető igénybe.

[22] A Be. 649. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a megtámadott határozatokat – a (6) bekezdés szerinti kivétellel – csak a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

[23] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. Ilyen feltétlen hatályon kívül helyezési ok, ha az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el [Be. 608. § (1) bekezdés h) pont I. fordulat].

[24] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványt – a jelen ügyben nem releváns (3)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

[25] Az előkészítő ülés megtartásakor, 2019. március 12. napján hatályos Be. 504. § (2) bekezdése szerint a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei a következők voltak:

- a) a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette,
- b) a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik,
- c) a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

[26] Az ügy iratai alapján megállapítható, hogy a 2019. március 12. napján megtartott előkészítő ülésen az ügyész ismertette a vádirat lényegét, mely a felülvizsgálati indítvánnyal érintett közös tulajdonban álló ingatlan használatával kapcsolatban azt tartalmazza, hogy Terhelt1 I. rendű terhelt és sértett1 sértett házassági kapcsolata megromlott, így az I. rendű terhelt 2016-ban elhagyta a sértettet, illetve a sértettel közösen lakott cím3 alatti ingatlant és új élettársához, a IV. rendű terhelthez költözött helység1re. Az I. rendű terhelt és a IV. rendű terhelt 2017. júniusában átköltöztek a sértett által lakott ingatlan szomszédságába, a cím2 alatti ingatlanba.

[27] Az I. rendű terhelt visszaköltözésével állandósultak a családi veszekedések figyelemmel arra, hogy az I. rendű terhelt folyamatosan háborgatta és fenyegette, szidalmazta a sértettet a lakóhelyén. A sértett ingatlanán több térfigyelőkamerából álló biztonsági rendszer működött.

[28] Az iratokból megállapíthatóan a sértett 2018. július 7. napján joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

[29] Az ügyész az előkészítő ülésen megjelölte a vádat alátámasztó bizonyítási eszközeit is, és indítványt tett arra az esetre, ha a terhelt az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetését beismerik és lemondanak a tárgyaláshoz való jogukról.

[30] Az előkészítő ülésen az I. rendű terhelt meghatalmazott védője jelen volt.

[31] Az eljáró bíró a terheltet teljeskörűen figyelmeztette a Be. 185. §. (1) bekezdésében, a Be. 500. § (2) bekezdésében, a Be. 520. § (1), (2), (3) bekezdésében, a Be. 522. § (4) bekezdésében és a Be. 523. § (1) bekezdésében foglaltakra.

[32] Az I. rendű terhelt úgy nyilatkozott, hogy a figyelmeztetést megértette, majd beismerte a bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményekben, elmondta, hogy bűnösnek érzi magát és vallomást kíván tenni. Az I. rendű terhelt a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[33] A bíró ezt követően megvizsgálta, hogy a Be. 504. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak-e. Az e körben feltett kérdésére az I. rendű terhelt nyilatkozott arról, hogy megértette a nyilatkozata természetét és a jóváhagyás következményeit.

[34] A bíróság ezután megállapította, hogy az I. rendű terhelt beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, a beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az ügy iratai alátámasztják. Erre tekintettel az 5-I. számú végzésével a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta.

[35] Az I. rendű terhelt a személyi körülményeire tett nyilatkozatát követően elmondta, hogy a vádiratban felolvasottak szerint történt minden, a sértettől elnézést kér és hajlandó az okozott kárt teljes egészében megtéríteni.

[36] A védő kérdésére úgy nyilatkozott, hogy a ház a sértettel közös tulajdonban van, a lakáshasználat tárgyában a bíróság eddig nem hozott döntést (Tiszafüredi Járásbíróság 1.B.287/2018/5. sorszámú jegyzőkönyv az előkészítő ülésről, 2-4. oldal).

[37] Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülést valamennyi terheltre vonatkozóan megtartotta, majd – mivel a III. rendű terhelt csak részben ismerte be a vádiratban terhére rótt bűncselekményeket – a vádról egységesen tárgyaláson határozott.

[38] Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson tanúként hallgatta ki a sértettet is, akitől az I. rendű terhelt ekkor bocsánatot kért és jelezte, hogy az okozott kárát azóta már megtérítette.

[39] Az I. rendű terhelt védője a perbeszédében a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására tekintettel kizárólag a büntetés kiszabása körében tett indítványt, az I. rendű terhelt pedig az utolsó szó jogán ismét elnézést kért az elkövetett bűncselekmények miatt.

[40] Az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt bűnösségét megállapította a terhére rótt bűncselekményekben, az ítéleti tényállást a vádirati tényállással egyezően állapította meg.

[41] Az ítélet kihirdetését és szóbeli indokolását követően az I. rendű terhelt az ok megjelölése nélkül, míg a védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést (Tiszafüredi Járásbíróság 1.B.287/2018/58. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv).

[42] Ezért a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen bírálta felül.

[43] A 2.Bf.54/2021/10. számú határozatában megállapította, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei maradéktalanul fennálltak.

[44] Rámutatott arra, hogy az I. rendű terhelt és a védője a vádat ismerték, jogaikban nem voltak korlátozottak, az I. rendű terhelt a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a vádbeli tényállás és jogi minősítés ismeretében tette azzal, hogy a nyilatkozat természetét és jóváhagyásának következményeit megértette. Az I. rendű terhelt beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely sem ekkor, sem később nem mutatkozott, az I. rendű terhelt nyilatkozata egyértelmű volt, és azt az eljárás ügyiratai – így az I. rendű terhelt nyomozás során tett vallomása és az ingatlan tulajdoni lapja – sem cáfolták.

[45] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy magánlaksértés büntette megállapításakor nem az ingatlan tulajdoni viszonyainak van jelentősége, azt pedig az I. rendű terhelt maga sem vitatta, hogy a cím3 szám alatti ingatlan vonatkozásában az ún. házijog, vagyis a lakás, egyéb helyiség és az ezekhez tartozó bekerített hely sértetlenségéhez, zavartalan használatához való jog nem őt, hanem a sértettet illette.

[46] A Kúria a másodfokú bíróság által kifejtettekkel egyetértett.

[47] Megállapítható ugyanis, hogy a bíróság az I. rendű terheltet részletesen, a jegyzőkönyvből jól ellenőrizhetően kioktatta a terhelti jogokra, a bűnösség beismerésének jogkövetkezményeire.

[48] Az I. rendű terhelt – a védője jelenlétében – a beismerő nyilatkozat természetének és elfogadásának következményeit megértette, a beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem merült fel, ilyen körülményre az I. rendű terhelt védője sem hivatkozott. Az sem kétséges, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozat egyértelmű volt.

[49] Az eljárás ügyiratai szerint – ahogyan erre az I. rendű terhelt védője és az ügyészség is utalt – az I. rendű terhelt a folytatólagos gyanúsított kihallgatása során valóban tett olyan nyilatkozatot, miszerint a közös tulajdonban álló cím3 szám alatti ingatlannal kapcsolatban a lakáshasználati jogáról nem mondott le. Ugyanakkor az I. rendű terhelt vallomásaiból, valamint sértett1 sértett tanúvallomásából az is egyértelműen megállapítható, hogy az I. rendű terhelt az ingatlanból a bűncselekmények elkövetését megelőzően kb. három évvel önként elköltözött és egy másik településen új élettársi kapcsolatot létesített. Ettől az időponttól kezdődően az ingatlant a sértett és az I. rendű terhelttel közös gyermekei használták kizárólagosan. Az I. rendű terhelt a községbe való visszatérésekor nem ebbe az ingatlanba költözött vissza, hanem élettársával és gyermekükkel a cím2 alatt lakott életvitelszerűen. A sértett által lakott ingatlanban kizárólag a melléképületben tárolt tárgyai miatt, illetve a gyermekekkel való kapcsolattartás érdekében és nem lakhatás céljából járt néhány alkalommal.

[50] Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljárás ügyiratai – így sértett1, tanú2 tanúk, valamint terhelt2 II. rendű terhelt3 III. rendű terheltek vallomásai – Terhelt1 I. rendű terhelt előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő nyilatkozatát alátámasztották.

[51] Ennek alapján nem lehetett azt megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el.

[52] A Legfőbb Ügyészség a következetes ítélkezési gyakorlat alapján helyesen mutatott rá arra, hogy a magánlaksértés bűncselekményének jogi tárgya a lakás, illetőleg a lakáshoz tartozó egyéb helyiség és a bekerített hely zavartalan használatához fűződő érdek, az ún. házi jog.

[53] A törvényi tényállás nem a tulajdonjogot védi, hanem a használat, a birtoklás ténye részesül büntetőjogi oltalomban (EBH 2002. 733.). Ezért annak vizsgálatakor, hogy az I. rendű terhelt cselekményével érintett lakás „más” lakásának minősül-e, mindenkor a tényleges helyzetből kell kiindulni.

[54] Éppen ezért a magánlaksértés megállapíthatósága szempontjából a tényleges, életvitelszerű lakáshasználatnak van jelentősége (BH 2014. 357., BH 2016.106.).

[55] Jelen ügyben a házastársi életközösség megszakadásával, az I. rendű terhelt elköltözésével, az ingatlan végleges elhagyásával az addig kölcsönös házi jog kettévált. A terhelt számára a cím3 szám alatti ingatlan ettől kezdve már „más lakásának” minősült, hiszen azt életvitelszerűen kizárólag a sértett és gyermekei használták. Ebből következően az I. rendű terhelt megsértette a sértettnek az ingatlan zavartalan használatához való jogát, amikor a jogerős ügydöntő határozat 1. tényállásában rögzített magatartást tanúsította.

[56] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 608. § (1) bekezdés h) pont I. fordulatában meghatározott feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.

[57] A Kúria hivatalból elvégzett vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során felülvizsgálatot megalapozó más eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] sem észlelt.

[58] **IV.** A kifejtettek értelmében a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a felülvizsgálati indítványt megalapozatlannak találta, ezért a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[59] A végzés elleni fellebbezés a Be. 6. § (4) bekezdésére figyelemmel kizárt, felülvizsgálatát pedig a 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria – a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén – az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2022. december 6.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró